

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Delphinorum Et mugilum pugna. Ex Plin. lib. 9. cap. 8. Descriptio XCVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

Dolphinus quidem acerrimè amare occépsit ad quem cum adnasset, initio non ei medium metum incusit, sed aucta paulatim familiaritate, ita puerum sibi conciliauit, ut plane amicum, & beneolum haberet.

Itaque lusitare inter se cooperunt, & natando inuicem certare. Ast quando puer infidens illi, seu fessor equo, superbus vebatur, atque hoc spectaculum tum iassens, tū peregrini admirantur. Pergebat enim suos amores vehens Dolphinus, & in mare tantum procedebat, quantum libebat puer. Deinde reuertebatur, & propè littus eum restituebat: vbi inuicem digressi: hic domum suam, ille in pelagus redibat: solebat autem apparet Dolphinus eo ipso tempore, quo dimittebatur gymnasium, eo, quem expectauerat, viso, puer gaudebat, seque & colludendo bellum maris, & suæ pulchritudinis forma iucundum præbebat spectaculum: vt qui non hominibus modo: sed etiam feris formosus videretur. Sed nescio quæ inuidia redamtem: illum non multo post tempore sustulit, ninium enim exercitatus, & fessus aliquando puer, cuius toto ventre in vectorem suum delphinum temere iniecit: non animaduertens aculeatum spinam dorsi erectam est, atque horrentem: cuius acuminibus eius umbilicus quia exulceratus esset, ex eo factum est, vt & venæ quædam abrumperentur, & permixtus sanguis efflueret, ibique puer extremum spiritum effunderet. Id delphinus partim ex pondere sentiens, non enim iam usus consueverat, tam leuis insidiebat, nempe qui spirib⁹ sc̄e non subleuaret: partim languine imbutum mare videns, id quod res erat, ut intellexit, Amasio suo superstes esse noluit. Quamobrem multo robore, quemadmodum Rhoda nauis plenis vīlis propulsa, sic simul cum defuncto, in littus se ciecit, anib⁹que sic iam mortuus, ille animi defectione expirans humi strati iaceuerunt.

Ælian. de anim.

Addenda mugilum & Delph. pugna. Plin.
lib. 9. cap. 8.

DELPHINORVM ET mugilum pugna.

Ex Plin. lib. 9. cap. 8.

Descriptio XC VII I.

Est prouincia Narbonensis & in Nemasieni agro stagnum Laterna appellatum, vbi cum homine delphini societate piscantur innumeris vis mugilum stato tempore angustis saucibus stagni in mare erumpit, obseruata æstus reciprocatione. Quia de causa praetendi non queunt retia, quæ molens ponderis vlo modo tolerent, etiam si non fortiora insidetur tempori. Simili ratione in alium protinus tendunt, quod vicino gurgite efficeret, locumque solum pandendis teribus habilem effugere festinant. Quod vbi animalia aderint pescantes, concurrit aurem multitudo temporis gnara, & magis etiam voluptatis huius auida, rotusque populus è littore quanto potest clamore concitet. Simonem ad spectaculi euentum: celeriter delphini exaudient desideria. Aquilonum flatu vocem prosequente, Austro vero tardius ex adesto referente. Sed tunc quoque improviso in auxilium adiolant. Propere appetaces, quæ protinus disponitur in loco, vbi coniecta est pugna. Opponunt scire ab alto, trepidosque in vada vrgent. Tunc pescatores circumdant retia, surisque subleuant. Ad mugilum nihilominus velocitas transit. At illes excipiunt delphini, & occiditor ad præsens contenti, cibos in victoriam differunt. Operæ præmium fert, includique retibus se fortissime vrgentes gaucent. Atque ne idipsum fugam hostium stimulet, inter nauigia & retia, natantesq; homines ita sensim relabuntur, vt exitus non appareat. Saltu, quod est alias blandissimum his, nullus conatur euadere, ni summittantur fibi retia. Egressi protinus ante vallum præliantur. Ita peracta captura, quos intercineret, disipiunt. Sed enixoris operæ quam in vnius diei præmium, vt consci sibi, opperuntur in posterum, nec piscibus rati, sed intrita paus è vino satiantur. Quæ de eodem genere pescandi in Lasso sive Mutianu tradit, hoc differunt, quod vltro neque inclamari præsto sunt, partisque è manibus accipient, & suum quæ-

quæque cymba è delphinis sōcium habeat, terram visu forte tristi. Id enim vbi constat rumore, nauigantium humana calamitas in causa est.

C O N C H A.

Ex Plinio.

Descriptio XCIX.

Firmoris iam testæ murices, & concharum genera, in quibus magna iudicis naturæ varietas, tot colorum differentiæ, tot figuræ, planis, concavis, longis, lunatis, in orbem circumactis, dimidio orbe caelis, in dorsum clatis, laevis, rugatis, denticulatis, striatis, vetrica muricatum intorno, margine in mucronem emisso, foris effuso, intus replicato.

Iam distinctione virgulata, crinita, crispa, cuniculatum, pectinatum, imbricatum yndata, cancellatum reticulata, in obliquum, in rectum expansa, densata, porrecta, sinuata, brevi nodo ligatis, toto latere connexis, ad plausum apertis, ad buccinam recurvis. Nauigant ex ijs veneriae præbentes concauam sui partem, & aureæ opposentes per summa æquorum velificant, sahunt pectines, & extra volitant, seque, & ipsi carinant.

Addenda concha carinata nauigera ex Plin. 30. 1. 9.

CONCHA CARINATA
nauigera.

Ex eodem.

Descriptio C.

NAUIGERAM similitudinem & aliam in Propontide visam sibi prodidit Murius, concham esse acutij modo carinatum, inflexa puppe, prora rostrata; in hac condi nauplium animal sepiæ simile, iudendi societate sola, duobus hoc fieri generibus. Tranquillo enim vectorem demissis palmulis ferire ut renis. Si vero flatus inuitent, easdem in visu gubernaculi porrigi, pandique concharum sinus aura. Huius voluptatem esse ut ferat, illius ut regat. Simulque eandem descendere inclusò sinu fluctu hausto,

P O L Y P V S.

Ex D. Ambrosio.

Descriptio CI.

FRaudulentum illud Polypi ingenium non præteribo, qui vadoso in littore petram ^{Amb. 24.} naetus, affigitur ei, atque eius nebuloso ^{hexa.} ingenio colorem subit, & umili specie terga obductus, plurimos piscium sine villa suspicione fraudis allapsos, dum noram non præcautus, & saxum opinantur, cassibus furtive artis includit, & sinu quodam suæ carnis intercipit.

Ibidem quomodo cancri ostrea diprycum sum explicantia, iniecio lapide venientur, præclaræ describit.

Pliny addenda disserit descriptio.

Ex Plinio lib. 9. cap. 30.

NO nunt prætereunda & L. Lucullo proconsule Baetica comperta de polypis, quæ Treblius Niger e coniis cius prodidit audiflissimis esse conchalum. Ille ad tactum comprimi, præcedentes brachia eorum, ultraque escam ex prædante capere. Carent conchæ visu, omniq[ue] sensu alio, quam cibi & periculi. Insidiantur ergo Polypi apertis, impositoque lapillo extra corpus, ne palpitatu ejiciatur, ita fecuti gravantur, extrahuntque carnes, illæ se contrahunt, sed frustra discutantæ. Tanta solertia animalium hebetissimis quoque est. Præterea negat ullum esse atrocis animal ad conficiendum hominem in aqua. Luctatur enim complexu, & sorbet acetabulis, ac numero suo detrahit eum. In naufragos virinantesque impetum capit. Sed si inueniatur, elanguecit vis. Exporrigunt enim se relupinati, mure omnibus marinis experientibus odorem quoque eorum, qua de causa & nassis illinuntur. Cætera quæ idem teratit, monstro propiora possum videtur. Cartæ in cetarijs assuetus quidam polypus exire

è manu